

№2 (573)

Середа, 27 лютого 2013 року

Заснована 1 березня 1957 року

ПАПЕРОВИК

Газета ПАТ "МАЛИНСЬКА ПАПЕРОВА ФАБРИКА-ВАЙДМАНН"

Відбулося засідання Наглядової ради

Цього місяця відбулося засідання Наглядової ради. На порядку денний було винесено такі питання, як фінансові результати роботи ПАТ "ВАЙДМАНН-МПФ" у 2012 році, поточна бізнес-діяльність товариства, затвердження особистих цілей членів правління на 2013 рік тощо. Крім того, було погоджено кандидатуру виконуючого обов'язки головного бухгалтера та визначено дату скликання річних загальних зборів товариства, які відбудуться 25 квітня 2013 року об 11-й годині в залі засідань ПАТ "ВАЙДМАНН-МПФ" за адресою: вул. Приходька, 66, м. Малин. Реєстрація учасників зборів триватиме з 9-ї до 11-ї години.

Порядок денний загальних зборів товариства:

1. Обрання лічильної комісії.
2. Затвердження річної фінансової звітності товариства за 2012 рік.
3. Затвердження порядку розподілу прибутку товариства за 2012 рік.
4. Звіт Наглядової ради товариства.
5. Звіт Ревізійної комісії товариства.
6. Звіт Правління товариства.
7. Про припинення повноважень Ревізійної комісії.
8. Про обрання голови та членів Ревізійної комісії.

Шановні працівники!

Повідомляємо, що в товаристві введено в дію загальнодержавний формат доступу до служб екстреного виклику:

- «101» — пожежно-рятувальна служба МНС;
- «102» — міліція;
- «103» — державна швидка медична допомога;
- «104» — аварійна служба газової мережі;
- «109» — телефонна довідкова служба.

Правила набору решти зовнішніх телефонних номерів не змінилися.

*Вітаємо
з 8 Березня!*
Дорогі жінки!

Від щирого серця вітаємо вас з 8 Березня і бажаємо, щоб у ваших серцях завжди квітла весна! Зичимо вам щастя, кохання, впевненості в завтрашньому дні, нехай у вашому житті, у ваших стосунках, у ваших сім'ях усе буде гаразд!

Правління та профспілковий комітет.

Підбили підсумки функціонування систем менеджменту якості та навколишнього середовища

На засіданні Правління, що відбулося у лютому, було підбито підсумки функціонування системи менеджменту якості (СМЯ) та системи менеджменту навколишнього середовища (СМНС).

Члени Правління вирішили визнати результат функціонування зазначених систем у 2012 році в цілому позитивним для товариства та зафіксувати як позитив зме-

ншення кількості скарг споживачів, внутрішніх втрат, непланових зупинок обладнання, покращення результатів вчасності виконання замовлень, навчання працівників товариства навичкам управління, відсутність перевищень граничнодопустимих скидів і викидів в атмосферу, зменшення викидів парникових газів, зменшення витрат води, газу та електроенергії на одиницю продукції.

Кращими у забезпеченні функціонування систем менеджменту якості та навколишнього середовища у 2012 році, зокрема, у виконанні поставлених цілей, стали такі підрозділи товариства: — за **СМЯ**: цех №6 (начальник цеху Сергій Головатчик) та відділ головного механіка (головний механік Ігор Карпик);

— за **СМНС**: цех №3 (начальник цеху Ярослав

Гомулко) та цех №6.

Правління вирішило преміювати вищезазначених керівників та окремих працівників товариства, які забезпечили виконання цілей у сфері якості та навколишнього середовища.

Крім того, було затверджено перелік дій, спрямованих на покращення результатів роботи товариства у 2013 році та подальше вдосконалення СМЯ та СМНС.

Поповнення в гарячому цеху

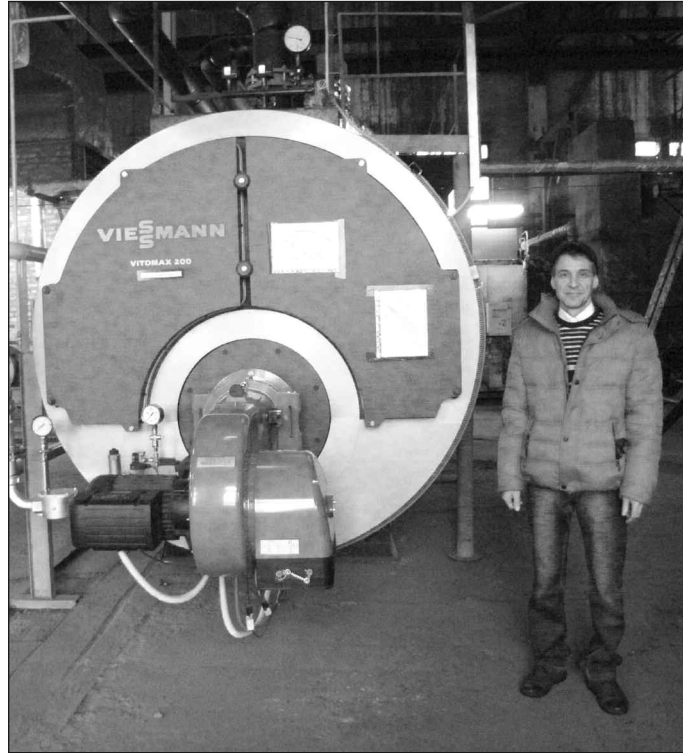
**А чи знаєте ви, що останні два місяці про тепло на вашому робочому місці dbae розумний іноземець, теплоенергетик, математик і економіст в одній іпостасі? Зайнтриговані — дізнайтеся більше в інтерв'ю «Паперовика» з начальником котельного цеху Віталієм Феценком...
— Віталію Дмитровичу, давайте розкриємо карти, розкажіть нам про таємничого іноземця...**

— Знайомтеся — німець на ім'я «Veissmann Vitomax 200 LW», котел водогрійний. Працює на підприємстві з грудня минулого року, з'явився під час реалізації проекту «Збільшення потужності системи опалення».

— Чим була зумовлена потреба збільшити потужність опалення?

— У зв'язку з реалізацією проекту «Ірша» (розширенням ДП «ВМК») з'явилися додаткові площі, які треба обігрівати. Потужностей нашої котельні для цього було замало, і, якби ми не придбали нового котла, усім би було трохи холодно. Розглядався варіант із паровим тепlopунктом, однак ми зупинилися на водяному котлі, позаяк він значно економніший. До того ж ми досягли максимального рівня автоматизації. У котлоагрегаті використовується надійна система автоматички, яка повністю гарантує безпечну експлуатацію, захист від падіння тиску газу та падіння тиску теплоносія в першому і другому контурах системи опалення, автоматично вмикає котел при зникненні

електроструму та вмикає його при появі електроенергії. При перепадах напруги (а це реалії нашого життя) котел зупиняється, потім сам себе тестує і лише після цього запускається. Коли ж стрибки напруги сягали такого рівня, що зупинялися мережеві насоси і відбувалося зниження тиску в системі,

котел не запускався доти, доки оператор не ліквідував несправність, адже падіння тиску може свідчити про порив у системі. І в такому випадку, якби котел запустився, то міг би перегрітися й вийти з ладу. Як розумієте, будь-яка автоматизація зменшує навантаження на людину, зменшує вплив людського фактору та кількість помилок. Наприклад, новий котлоагрегат сам

виконує складний теплотехнічний розрахунок, він точно знає, скільки потрібно прокачати води через теплообмінник, аби передати один МВт потужності. Раніше це вирішувалося досить-таки приблизно...

Котел оснащений автоматичними датчиками зовнішнього повітря, це назива-

ється статистичних даних (адже котел запущено в експлуатацію в середині грудня), про точні цифри говорити поки що зарано, почекаємо закінчення опалювального сезону.

— Реалізацію яких проектів котельний цех планує здійснити цього року?

— Цього року будемо встановлювати резервний паровий котел для основних цехів — для вироблення пари, оскільки наш вже вичерпав свій експлуатаційний ресурс та, окрім того, неекономічний, бо споживає багато газу і електроенергії. У рамках цього проекту разом з начальником зміни Ігорем Стельмахом нещодавно побували на кондитерській фабриці «Рошен», подивилися, як працює німецький паровий котел, яким ми зацікавилися. Одна справа — переглянути картинку в мережі Інтернет, а зовсім інша — побачити котел в дії. Ми взяли з собою газоаналізатор, визначили ефективність котла, його ККД. Зараз розглядаємо й інші варіанти, обираємо найкращий для нас. Відвідини кондитерської фабрики залишили досить приємні враження (хоча ми й не побували в основних цехах), цікаво, що котельня «Рошен» знаходиться фактично в тому ж приміщенні, що й виробничі цехи, у них немає вуличних комунікацій, все автоматизовано.

На знімку: Віталій Феценко поруч з новим котлоагрегатом.

Розмову записала Оксана ГОРДІН.

ється погодозалежна система: якщо надворі холодно, він збільшує навантаження і видає, наприклад 3 МВт. Коли ж стовпчик термометра підіймається вгору — то, відповідно, потрібно менше енергії.

— Віталію Дмитровичу, наскільки економічно новий котел споживає газ та електроенергію?

— У зв'язку з тим, що ми не володіємо достатньою

Голова правління Андрій Панченко взяв участь у загальній зустрічі ЄБА «Торгівельні відносини України — переваги від партнерства», яка відбулася в столичному готелі «Hyatt Regency Kiev».

До відкритого діалогу було запрошено представників більш ніж 200 компаній. Вони почули промови

таких спікерів, як міністр закордонних справ України Леонід Кожара, голова Представництва ЄС Ян Томбінські, посол Швейцарії Крістіан Шьоненбергер, посол Канади Трой Лулашник, посол Норвегії Джон Фредріксен Елвedal та ін. Зустріч була присвячена

Загальна зустріч в ЄБА

визначенню статусу українських відносин зі стратегічними партнерами у всьому світі.

Серед українських пріоритетів 2013 року, за словами міністра закордонних справ, найвагоміші такі питання, як лібералізація в'їзного режиму для ук-

раїнських громадян, які подорожують до ЄС, підписання угоди про Асоціацію вільної торгівлі з ЄС, подальший розвиток торговельних відносин зі стратегічними партнерами України — Росією, Китаєм, Туреччиною, США та іншими державами.

Який порядок заведеш, таке й життя поведеш

Віднедавна виконувачем обов'язків головного бухгалтера призначено старшого бухгалтера Наталію Водяну. Наталія Вікторівна закінчила у 2001 році Академію державної податкової служби України, здобувши кваліфікацію магістра з обліку і аудиту у сфері оподаткування. Після завершення навчання протягом п'яти років працювала на паперовій фабриці, потім — в ТОВ «НОЯК» та ТОВ «Фабрика санітарно-гігієнічних виробів». А торік Наталія Вікторівна, вже як досвідчений фахівець своєї справи, знову працевлаштувалася в товаристві, обійнявши посаду старшого бухгалтера відділу розрахунків з працівниками.

— Я прийшла в колектив, який добре знала, — говорить жінка, — тож період адаптації не був надто складним, і зараз колеги мені дуже допомагають, адже є ланки, з якими я не мала справи як старший бухгалтер. Вдячна директору Департаменту фінансів і обліку Віктору Дмитровичу Пономаренку за те, що спрямовує мене у правильному напрямку, підтримує,

завжди дає слушні поради.

Головний бухгалтер, разом із дванадцятьма підлеглими, забезпечує достовірний і повноцінний облік всіх активів і зобов'язань підприємства. Хоча, зізнається Наталія Водяна, в умовах мінливого українського законодавства, двояких тлумачень і роз'яснень одних і тих же нормативних документів це ой як не просто. Україна — це вам не Англія, де закони не міняються десятиліттями!

— Важко тримати руку на пульсі, але завдяки позиції керівництва, яка полягає у тому, що фахівці повинні мати доступ до профільної літератури, спеціалізованих ресурсів мережі Інтернет, підвищувати свою кваліфікацію, нам це вдається. Взаємодіючи з фіскальними органами, маємо бути готові обґрунтовано відстоювати свою позицію.

У роботі бухгалтера Наталію Водяну найбільше приваблює порядок, точність та скрупульозність. На відміну від творчих професій, де все досить абстрактне і невизначене, бухгалтерія видається їй більш організованою, адже цифри можна розкласти «по полицках». — Бухгалтерія — це віддзеркалення фактичного стану підприємства, —

стверджує фахівець.

Розповіла Наталія Водяна і про особисте. Родом вона із смт Рокитне Київської області. Побравшись з малинчанином, переїхала до нашого міста. Виховує подружжя 8-річного сина. Серед найбільших захоплень жінки — кулінарія, особливо їй подобається радувати домашніх випічкою. Хоча відтоді, як Наталія Вікторівна перебрала на себе нові обов'язки, на приготування вишуканих страв часу не вистачає:

— Намагаюся вникати у всі нюанси справ, адже звикла відповідально ставитися до роботи!

Письменниками народжуються?

3 березня — Всесвітній день письменника. Це свято відзначають за рішенням 48-го конгресу Міжнародного ПЕН-клубу, що відбувся 12-18 січня 1986 року. ПЕН-клуб був заснований в 1921 році. Назва організації — аббревіатура, утворена першими літерами англійських слів poets — поети, essayists — нарисовці, novelists — романісти. Прикметно, що ця аббревіатура збігається зі словом реп (англ. ручка).

Майбутніх письменників готують у вишах, в Україні є два таких заклади: Київський національний університет ім. Т. Шевченка та Острозька академія. За часів СРСР справжньою кузницею майстрів пера вважався Літературний інститут ім. Максима Горького в Москві. У США великою популярністю серед поетів, прозаїків і драматургів користується літературний факультет університету м. Айова.

Втім, далеко не всі імениті письменники — дипломовані спеціалісти з літературної творчості, той же Максим Горький, іменем якого назвали інститут, мав за плечима лише ремісниче училище, Марк Твен був капітаном корабля, Джек Лондон — золотошукачем, матросом і навіть кочеваром, Джером Селінджер — аніматором на шведському п'ятизіркового морському круїзному лайнері, Джеймс Джойс і Ден Браун — музикантами. І цей перелік можна продовжувати безкінечно довго. Та навіть наведених прикладів достатньо для того, аби зрозуміти, що письменником може стати кожен, хто має літературний хист. Пропонуємо вам у цьому переконатися, насолоджуючись добірною поезією від інспектора з кадрів ПТАТ Марії ВАСИЛЕНКО.

ВИШНЕВА ГЛУЧКА

Рано вранці до схід-сонця
У садочок пишній
Йшла дівчинонька ламати
Глучку із вишні.
На Святої Катерини
Глоньку ламала
І з надією у серці
Слова промовляла:
«Ой ти, вишенько хороша,
Ставлю тебе в воду,
Щоб любив козак миленський
Мого серця вроду.
Якщо в тебе на Меланки
Розвіється гілка,
Справлять мені батько й мати
Восени весілля...»
Закликала добру долю,
Бо, напевно, знала,
Що юначе шире серце
Палко покохало.
Готувала на Свят-вечір
Хліб із рушніками,
Щоб прийшов до неї любий
В гості зі сватами...
Віри давньої плекання
В чудодійне гілля...
Якщо в серці цвіт кохання —
Буде і весілля!

* * *

Недосказаність поглядів...
І нестриманість дотиків... —
Недовершеність почуття...

Ми крокуємо долями
І натхненно будемо
Нездійснено красиві життя...

Неможливість відвертості...
Нездоланність буденності...
І благаю про милість богів...

Але серденьку любитись,
А мені залишається
Лпозорність оманливих снів...

* * *

Мені подобається слухать дощ...
Ці тихі ненав'язливі години
Звільняють від набридливих
думок.
Прислухайся, як падають
краплини!..
Прозорість їх чистіша від душі,
Краса падіння краща від польоту;
Під ними світ людей стає смішним —
І я сміюсь у дощову погоду.
І я сміюсь... Бо плакати не час.
Пухнасті хмари сльози відібрали
І ллють їх, безперервно ллють на
нас,
І ми, смішні, сміємось... від печалі...
Ні! Хочу грому, блискавки, вогню!
Вони чарують... Так! Це варто
бачити!

І спалах цей, і гуркіт в мить одну,
І небо, що, злякавшись, довго
плаче,
І плач, що будить сонце нагорі...

І ось вже хмари путь йому
звільняють:
Потужні хвилі світла і тепла,
Мов щастя, ніжно серце обіймають.
Грози хвилина змінює усе...
А все ж люблю й дощу пісень
години,
Бо прирастрі — миттєві, все пусте,
Лиш вічні ненав'язливі краплини...

ЦВІТ ПАПОРОТИ

Блукає тінь у темнім лісі,
Змарніле, стомлене дівчачо...
І щось говорить... — наче пісня...
А у очах така печаль...

Дівоче серце тут блукає,
Блукає зламана душа...
Бува, зустрине хтось, шпугає:
«Чого, дитя, сюди прийшла?»

Вона всміхнеться так привітно,
Хоча вже й ноги не несуть:
«Шукаю папороти квітку...
Не знаєте, куди цей путь?»...

Поговорила із хвилину
І далі йде... Куди? Не зна...
Немов несе якусь провину...
А навкруги така весна!..

... Пишу я... і чомусь так сумно...
Той ліс — це мій незримий світ.
Життя йде... Я ж й досі в ньому
Шукаю папороти цвіт...

Душевна гармонія — основа оптимізму

Від початку лютого у здоров'ю підприємства працює новий лікар-терапевт — Яцок Тетяна Олександрівна (на знімку). Протягом десяти років вона була лікарем у підлітковому кабінеті, а потім стала дільничним терапевтом (мікрорайону Черемушок та прилеглих вулиць). Останні два роки перебувала у відпустці по догляду за дитиною — молодшим сином Сашком.

— Гадала, що за цей час про мене вже забули, — говорить Тетяна Олександрівна, — сумувала за своїми пацієнтами, адже з багатьма з них за три роки, що працюю на дільниці, вже встигла заприятелювати. Особливо зі старенькими, яких часто навідувала вдома. Була приємно здивована, коли прочитала про себе в районній газеті.

Впізнають Тетяну Олександрівну і на фабриці:

— «Когось ви мені нагадуєте, чи ви, бува, не донька Віри Григорівни, що була раніше гінекологом у здоров'ю пункті?» — запитала якось пацієнтка. «Так, — відповіла я, — моя покійна мама багато років працювала тут. Крім того, на фабриці не один десяток літ трудився дядько — Яцок Михайло Гнатович».

— *То, виходить, ви пішли маминою стежкою?*

— Так. А ще, розповідали, мій дідусь по батьковій лінії був лікарем-ветеринаром, він загинув на фронті під час Великої Вітчизняної війни... Тож і я вирішила стати медиком. Після школи вступала до Київського медінституту, однак не добрала кілька балів. Влаштувалася санітаркою в лікарню, а наступного року стала сту-

денткою лікувального факультету Ужгородського університету. Після третього курсу працювала медсестрою в хірургічному відділенні Ужгородської обласної лікарні, робота мені дуже подобалася. А закінчивши навчання, я повернулася до рідного міста.

— *Тетяно Олександрівно, з якими скаргами до вас зверталися перші фабричні пацієнти?*

— Зараз активізувалися сезонні простудні та вірусні захворювання, проте епідемії грипу немає. Звертаються пацієнти із загостренням хронічних хвороб, таких як тонзиліт, фарингіт, остеохондроз. Багатьом з них призначаю фізіотерапевтичні процедури, адже у здоров'ю пункті є можливість пройти широкий їх спектр. Зокрема, при захворюваннях дихальних шляхів корисні інгаляції. У здоров'ю пункті є сучасний небулайзерний інгалятор, який дуже дрібно розпилює активну речовину, рослинний препарат чи ліки. Завдяки цьому швидко знімаються спазми дихальних шляхів і немає потреби призначати багато медикаментів.

— *Тетяно Олександрівно, ви просто випромінюєте оптимізм. Дайте кілька порад тим, хто страждає від сезонної депресії.*

— У кожного в житті бувають непрості періоди, траплялися вони і в мене, і в моїх близьких. Інколи вражає дивовижна сила духу людей, часто тяжкохворих, які збирають свою волю в кулак і борються з негараздами. Прикладом для мене є мій старший брат, із котрим у студентські роки стався нещасний випадок: під час роботи у будівельному

загоні йому в очі потрапив лужний розчин, і відтоді він майже нічого не бачить. Та брат не опустив руки, їздив на заробітки на північ Росії,

добротися до столиці було не так і просто, адже спершу треба було автобусом дістатися до Тетерева, а звідти вже, електричкою, до Києва.

до Португалії, нині допомагає мені виховувати дітей та доглядати батька, який переніс інсульт.

Раджу, коли не можете змінити ситуацію — змініть своє ставлення до неї, намагайтеся віднайти внутрішню гармонію. Більше спілкуйтеся, подорожуйте, знайдіть захоплення для душі. Приміром, я дуже люблю мандрувати, цього літа разом із дітьми відпочивали у санаторії «Куяльник» біля Одеси. Це була перша подорож для молодшого сина, старший, Вадим, мені дуже допомагав, адже ми не сиділи цілими днями на пляжі, багато гуляли Одесою, побували і на морському вокзалі, і в дельфінарії, і на Дерибасівській, відвідували музеї. Хочу, аби мої діти розвивалися, збагачувалися новими враженнями. У дитинстві я часто бувала в Києві, батьки возили нас із братом на виставки, до театрів, хоча тоді

За це я їм дуже вдячна.

Також мені, як і кожній жінці, додає оптимізму і впевненості у собі привабливий зовнішній вигляд. Якою б зайнятою я не була, завжди намагаюся викроїти кілька хвилин для себе, цікавлюся новинками косметики, як консультант співпрацюю з кількома косметичними брендами.

Люблю пекти пироги та частувати ними сусідів, друзів. Знаю вподобання всіх товаришів старшого сина, хто з них не їсть родзинки, а хто полюбляє пірижки з сиром.

— *Дякую за цікаву розмову, Тетяно Олександрівно! Бажаю вам не витрачати життєвий оптимізм та мати побільше приводів для радості, а ще вітаю вас та усіх наших читачок із прийдешнім святом 8 Березня!*

Розмову записала
Оксана ГОРДІН.

«ПАПЕРОВИК» — газета ПАТ «МАЛИНСЬКА ПАПЕРОВА ФАБРИКА-ВАЙДМАНН».

Засновник і видавець — ПАТ «МАЛИНСЬКА ПАПЕРОВА ФАБРИКА-ВАЙДМАНН».

Свідоцтво про реєстрацію серії ЖТ №94/471ПР від 17.02.2011.

Адреса видавця та редакції: 11602, м. Малин, вул. Приходька, 66.

Телефони: 6-72-53, 6-72-69, 6-72-22. E-mail: info.wmpm@wicor.com

Газету набрано і зверстано у редакційному комп'ютерному центрі. Надруковано в друкарні ТзОВ «Борис і компанія», м. Київ, вул. Леніна, 64.

Виходить не рідше одного разу на місяць. Розповсюджується безкоштовно. Наклад 2000 екземплярів.

Редактор ГОРДІН О. І.

Матеріали, надруковані в газеті «ПАПЕРОВИК», не можуть бути відтворені в будь-якій формі без письмового дозволу видавця.

Відповідальність за достовірність публікацій несуть автори. Редакція не листується з читачами. Редакція може не поділяти точку зору автора. Рукописи не повертаються і не рецензуються. Редакція залишає за собою право редагувати матеріали. При використанні наших публікацій посилання на газету — обов'язкове.

© «ПАПЕРОВИК».